

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **P. K.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Otmíče 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2014, č. j. 13122/DS/2014/SR, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 7. 2015, č. j. 28 A 17/2014 - 116,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Kasační stížnost **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Otmíče 4, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2014, č. j. 13122/DS/2014/SR.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatel podal dne 28. 8. 2015 kasační stížnost, ve které neuvedl důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu, Nejvyšší správní soud jej vyzval usnesením ze dne 1. 9. 2015, č. j. 9 As 202/2015 - 15, aby tyto důvody doplnil ve lhůtě jednoho měsíce od doručení daného usnesení. K doručení tohoto usnesení došlo dne 3. 9. 2015 a posledním dnem jednoměsíční lhůty bylo pondělí 5. 10. 2015. Zmíněným usnesením byl stěžovatel vyzván rovněž k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 5 dnů od jeho doručení.

[3] Stěžovatel požádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti o čtyři dny, tj. do 9. 10. 2015. Jako důvod uvedl to, že mu krajský soud i přes jeho žádost nezaslal

protokol o jednání, což brání v podání kvalifikované kasační stížnosti. Stěžovatel si pro protokol hodlá dne 6. 10. 2015 dojet na soud osobně. Dále zmínil, že byl sice vyzván k doplnění kasační stížnosti a byl vyrozuměn, že kasační stížnost může být podána jen z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nebyl však zpraven, o jaké konkrétní důvody se může jednat. Dle svých slov nebyl totiž vyrozuměn o znění konkrétních ustanovení zakotvujících podmínky kasační stížnosti, přičemž detailně nezná právní řád a poučení Nejvyššího správního soudu neporozuměl. Žádá současně, aby mu soud sdělil příslušnou část zákona, který upravuje podmínky kasační stížnosti, jinak je mu pouhý odkaz na paragraf k ničemu, neboť nemá přístup k platnému znění zákona. Sdělil rovněž, že jeho právní zástupce dne 5. 10. 2015 onemocněl.

[4] Dle § 106 odst. 3, poslední věty, s. ř. s. může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit lhůtu k doplnění kasační stížnosti o jeden měsíc.

[5] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelova žádost nebyla ani včasná a ani neobsahuje vážné důvody.

[6] Žádost o prodloužení lhůty, byť je datována dnem 5. 10. 2015, byla dodána do datové schránky Nejvyššího správního soudu dne 6. 10. 2015, kdy byla také doručena. Jak totiž vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 - 79, podání prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci je učiněno okamžikem dodání datové zprávy do schránky orgánu veřejné moci. Lze shrnout, že stěžovatel svou žádost o prodloužení lhůty podal v době (v úterý 6. 10. 2015), kdy lhůta již marně uplynula (poslední den lhůty bylo pondělí 5. 10. 2015). Nejde proto o včasnou žádost.

[7] Navíc ani důvody, pro které stěžovatel požádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud nepovažuje za vážné ve smyslu § 106 odst. 3, věty poslední, s. ř. s. Půjde o případy, kdy přestože účastník a zejména jeho zástupce, je-li účastník od počátku řízení zastoupen, postupovali s pečlivostí a odpovědností, kterou od nich lze očekávat, nebyli schopni z důvodů, které bylo možno jen těžko očekávat či překonat, doplnit kasační stížnost v jednoměsíční lhůtě. Prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti není institut, který by měl sloužit k odstranění nepříznivých důsledků liknavého, nedbalého či neodpovědného přístupu stěžovatele či jeho zástupce.

[8] Za vážný důvod proto zdejší soud nepovažuje stěžovatelovo tvrzení, že mu krajský soud přes jeho žádost nezaslal protokol o jednání, který chce stěžovatel při doplnění kasační stížnosti využít, a že si jej stěžovatel hodlá opatřit přímo na soudě. V první řadě je třeba konstatovat, že krajský soud stěžovateli protokol o jednání zaslal, a to již 15. 7. 2015. Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud konstatuje, že při ústním jednání dne 15. 7. 2015 stěžovatel prostřednictvím svého zástupce požádal o zaslání protokolu o jednání do datové schránky zástupce. Krajský soud této žádosti vyhověl a dne 15. 7. 2015 byla stěžovatelovu zástupci doručena do datové schránky písemnost nazvaná „28A 17/2014-84-89 protokol o jednání - J 22/7.- odročení vz. 48 (vyhlášení rozsudku)“. K této datové zprávě byly připojeny dva soubory ve formátu pdf. Nejvyšší správní soud má proto za to, že protokol byl stěžovateli doručen a jeho opačná tvrzení považuje za ryze účelová.

pokračování

[9] I v hypotetickém případě, že by obsahem datové zprávy od krajského soudu nebyl žádaný protokol (tomu v podmínkách nynější věci však nic nesvědčí), by bylo věci stěžovatele a jeho zástupce, aby se neprodleně o protokol zajímal. Ostatně povinností stěžovatelova zástupce, který je advokátem, je svědomitý postup (viz § 16 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů). K odstranění následků liknavosti a neprofesionality není určen institut prodloužení lhůty.

[10] Nejvyšší správní soud neakceptoval ani tvrzení stěžovatele o tom, že ve výzvě k doplnění kasační stížnosti nebyl vyrozuměn o tom, z jakých konkrétních důvodů lze napadat rozsudek krajského soudu. Taktéž neakceptoval žádost o to, aby stěžovateli sdělil (tj. citoval) pasáže zákona, které se týkají podmínek řízení o kasační stížnosti, resp. ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., které obsahuje důvody kasační stížnosti. Ve výzvě bylo stěžovateli sděleno, že tyto důvody jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel je navíc zastoupen advokátem, již z tohoto důvodu nemůže představovat vážný důvod pro prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti tvrzení, že samotný stěžovatel nezná detailně právní řád a nemá přístup k platnému znění zákona. Vedle toho lze uvést, že v jednoměsíční lhůtě by si mohl stěžovatel platné znění zákona obstarat i tehdy, kdyby zastoupen nebyl. Tvrzení, že dne 5. 10. 2015 (tj. poslední den lhůty) stěžovatelův zástupce onemocněl, zůstalo ve velmi obecné a nekonkrétní rovině (není z něj vůbec patrný charakter onemocnění) a především pak nebylo doloženo. Zmíněná stěžovatelova tvrzení proto nepředstavují vážný důvod k prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

[11] Vážný důvod k prodloužení lhůty nepředstavuje ani tvrzení stěžovatele, že § 103 odst. 1 s. ř. s. zakotvuje obecné důvody kasační stížnosti, avšak stěžovatel „*nebyl vyrozuměn, o jaké konkrétní důvody kasační stížnosti se může jednat.*“ Uvedení konkrétních důvodů kasační stížnosti, tj. uvedení konkrétních vad právního hodnocení krajského soudu či konkrétních vad řízení před soudem, je úkolem stěžovatele. Nejvyšší správní soud za něj nemůže tvořit kasační stížnost. Zdejší soud se proto vždy musí omezit jen na odkaz na ustanovení zákona, které pouze obecně stanovuje důvody, pro které lze rozsudek krajského soudu napadnout.

[12] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud nevyhověl žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

[13] Za takové situace nebyla kasační stížnost doplněna ve lhůtě k tomu soudem určené. Jednoměsíční lhůta stanovená v usnesení ze dne 1. 9. 2015, č. j. 9 As 202/2015 - 15, marně uplynula v pondělí 5. 10. 2015. Kasační stížnost v této lhůtě nebyla doplněna, ačkoli stěžovatel byl poučen o tom, že procesním následkem nedoplnění je odmítnutí kasační stížnosti.

[14] Neuvedení důvodů, pro které stěžovatel napadá rozsudek krajského soudu, je vadou jeho kasační stížnosti, která brání pokračování v řízení. Stěžovatel, ač poučen, tento nedostatek v určené lhůtě neodstranil, Nejvyšší správní soud proto jeho kasační stížnost odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a § 120 s. ř. s.

[15] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nikdo nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[16] Nejvyšší správní soud dále rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost, a to na základě § 10 odst. 3, věty poslední, zákona o soudních poplatcích. K odmítnutí kasační stížnosti došlo před prvním jednáním ve věci, což jsou skutečnosti, s nimiž zmíněné ustanovení spojuje nutnost zaplacený soudní poplatek vrátit. Soudní poplatek bude vrácen k rukám stěžovatelova zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Otmíče 4. Lhůta k vrácení vychází z § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. října 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu